

„Barzillajova úprimnosť“

Suspírium: „Milovaný, modlím sa, aby sa ti vo všetkom darilo a bol si zdravý, tak ako sa darí tvojej duši. Lebo som sa veľmi zaradoval, keď prišli bratia a vydávali svedectvo o tvojej vernosti pravde a o tom, ako naozaj kráčaš v pravde. Nemám väčšej radosti, ako keď počujem, že moje deti žijú v pravde.“ (3J 2-4) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 512:3: „Toto dieťa uvítaj...“

Pozdrav: „Hospodinova milosť naplňa zem. Hospodinovým slovom boli utvorené nebesia a dychom jeho úst všetky ich zástupy. Nech sa celá zem bojí Hospodina, nech sa ho obávajú všetci obyvatelia sveta.“ (Ž 33,5b-6.8) Amen.

Suma zákona: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe Kazateľa v 12. kapitole od šiesteho po ôsmy verš takto:

„Skôr než sa roztrhne strieborný motúzik a rozbije sa zlatá čaša, roztriešti sa džbán nad prameňom, poláme sa koleso na studni, prach sa vráti do zeme, tak ako bol, a duch sa vráti k Bohu, ktorý ho dal. „Márnosť márností,“ povedal Kazateľ, „všetko je márnosť.“ (Kaz 12,6-8) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Žalm č. 71: „V Teba dúfam, Hospodine...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (II Tes 1,2) Amen.

Lekcia: Druhá kniha Samuelova 19, 32-40

Slovo Božie, ktoré dnes v Božom chráme, na týchto bohoslužbách zaznie pre potešenie našich srdc, je zapísané v Druhej knihe Samuelovej v devätnástej kapitole od tridsiateho druhého po štyridsiaty verš:

„Gileádčan Barzillaj zišiel z Rogelimu, prišiel s kráľom až k Jordánu a pri Jordáne sa s ním rozlúčil. Barzillaj bol veľmi starý, mal osemdesiat rokov. Zaopatroval kráľa za jeho pobytu v Machanajime; bol to totiž veľmi zámožný muž. Kráľ navrhol Barzillajovi: „Pokračuj so mnou v ceste a ja sa doma v Jeruzaleme o teba postarám.“ Barzillaj odpovedal kráľovi: „Koľko rokov života mi zostáva, aby som šiel s kráľom do Jeruzalema? Dnes mám osemdesiat rokov. Viem ešte rozlíšiť medzi dobrým a zlým? Má tvoj služobník ešte chuť do jedenia a pitia? Môže ešte počúvať hlas spevákov a speváčok? Prečo by mal byť tvoj služobník na ťarchu svojmu pánovi a kráľovi? Tvoj služobník prejde s kráľom ešte kúsok cesty za Jordán, ale prečo by ma kráľ mal poctiť tolkou odmenou? Dovoľ, aby sa tvoj služobník vrátil a zomrel vo svojom meste pri hrobe svojho otca a svojej matky. Je tu však tvoj služobník Kimhám. On pôjde

ďalej s mojím pánom a kráľom. Nalož s ním, ako sa ti páči.“ Kráľ povedal: „Nech teda ide so mnou Kimhám a ja s ním naložím, ako budeš chcieť. Splním ti všetko, o čo ma požiadaš.“ Cez Jordán prešiel všetok ľud i kráľ. Potom kráľ pobozkal Barzillaja, požehnal ho a on sa vrátil domov. Kráľ šiel ďalej do Gilgálu a Kimhám s ním.“

Modlitba:

Drahý Kriste náš, ďakujeme, že aj dnes nachádzame v Tvojej osobe dobrého pastiera, Ktorý sa o nás postará, Kto nás podrží a Kto nás prenáša svojou láskou a štedrosťou. Ty vieš, aké zranenia a rany nás bolievajú. Ty vieš, ktoré problémy a ťažkosti by sme rád striasli z vlastných životov. Neprehliadni nás, prosíme, všemohúci Otče nás v Kristovi. Ozvi sa – prosíme – Pane náš, ak my sa stíšime. Staň sa pre nás mostom, a daj, aby sme nepominuli v tomto svete, ale zverili Ti všetko, čo nás trápi. V Tebe nás spája s nebom vernosť a viera, aby naše ruky a ústa mohli hlásať Tvoju dobrotu, kým nespočinieme u Teba skrze Tvojej milosti. Nauč nás ako si naučil aj kráľa Dávida „...buričovi dohovárať, malodušného potešovať, slabých vziať na ruky, s odporcami bojovať, vyvarovať sa ohováračom, vyučovať nevedomých, podnecovať lenivých, brzdiť debatérov, vytriezviť namyslených, dobiedzavých umierniť, chudobných podporovať, utláčaných vyslobodiť, dobrých posmeliť, zlých strpieť, a – ach – všetkých milovať.“ (Augustín) Ďakujeme za všetko, na čo sme už zabudli, a čo sme ani nepochopili, lebo Ty si pre nás nehmatateľný. Tvoja láska je šírka a dĺžka, hĺbka a výška, a prináša požehnanie. Požehnaj i nás Tvojou súdržnosťou, aby v našom živote panovala tá spokojnosť, ktorá pramení z Teba. Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 292: „Otče náš, Ty sám milosť udeľ nám...“

Vzdych: „...Lebo ako nebesá prevyšujú zem, tak prevyšujú moje cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky.“ (Iz 55, 9) Amen.

Text: Druhá Kniha Samuelova 19, 39b verš

Slovo Božie, na základe ktorého Vám zvestujem radostnú zvesť evanjelia skrze Ducha svätého je zapísané v Druhej Knihe Samuelovej v devätnástej kapitole v tridsiatom deviatom verši takto: „*Kráľ povedal: [...]: „ Splním ti všetko, o čo ma požiadaš.“* Tolko slov Písma Svätého

**Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie
v Pánu Ježišovi!**

Veľa ľudí predchádza Dávida na jeho ceste do Jeruzalema. Veľa ľudí prichádza očistiť svoje zašpinené meno. Veľa ľudí znova vystiera pred kráľa svoje ruky.

Šimei prosí o milosť a Mefibóšet vysvetľuje svoje konanie. Barzillaj je však jediným, ktorý je pre kráľa Dávida posilňujúcou osobnosťou pri jeho návrate. Jeho prítomnosť má blahodarný účinok na Dávida. Barzillaj je jediný, ktorý sa chce tešiť spoločne s Dávidom Božiemu víťazstvu a pravde Hospodinovej. On veril v pravde, a bol presvedčený v to, že Dávid zvíťazí. Bol ochotný darovať Dávidovi v jeho súžení všetko. Barzillaj konal nezištne v prospech Dávida v nečase jeho kráľovstva. Barzillaj bol zámožný muž, ktorý sa prejavil ako štedrý sponzor. Zásoboval kráľa počas pobytu v Machanajime. Teraz sa však všetko zmení. Veľkorysosť Dávida je citeľná. Pozýva svojho štedrého darcu až do Jeruzalema, a tým uznáva pomoc, ktorú od Barzillaja dostal a ochotne prijal v období nepríjemností a ťažkostí. Pozvanie je znak trvalého spojenectva. Kráľ Dávid nič nenechá na náhodu, ale uisťuje Barzillaja, že mu všetko odplatí. Aké milé od Dávida. Nezabudnúť na podporu v núdznej situácii. Nezabudnúť a odmeniť. Nezabudnúť na spojenca, na štedrého darcu a na nápomocného priateľa. Nezabudnúť, ale podporiť, prijať a štedro obdариť toho, kto bol jeho oporou v súžení.

Jordán je však rozvodím pre Barzillaja. Severovýchodne od Jordánu kráľ má svojho spojenca, ale tento spojenec Jordán neopustí. Barzillaj skromne odmieta Dávidovu pomoc. Nerezignuje, neodrieka a neupúšťa život. Z jeho úst vyznieva múdrosť a bázeň Božia. V pokročilom veku, v úctyhodnej starobe, syty života sa chystá domov. Barzillaj má svoje roky. Ako osemdesiatnik stojí pred kráľom a sprevádza ho. Starec, ktorého poznávacie schopnosti sa zo dňa na deň zužujú, a nedokáže oceniť luxus kráľovského paláca. Ako keby povedal: „Necítim sa na to. A necítil by som sa dobre v novej úlohe. Mňa už nikto nepresadí. Som zakorený Gileadčan. Prepych je pre mňa už tiažou a nie uznaním. Moje podlomené zdravie je aj pre mňa záťaž. Moje koničky sa nezhodujú s koničkami dvoranov. Moje záľuby sa už vytratili. Môj čas plynie. Zlo a dobro už neviem oceniť a preskúmať. Jedenie a pitie je už pre mňa ťažkosť. Spev je pre mňa hlučný.

Život vo dvore kráľa je pre mňa zhon a nie odpočinok. Výsady kráľa sú pre môj život už len bábkou a symbolmi minulosti, na ktorých si nepotrpím ani láskavosťou a ani dobrotou, ako tomu bolo v mladosti. Aká i nás zahanbujúca úprimnosť skôr narodených. Takto povedať nie, na to, čo kráľ sám vyriekol. Na výsady povedať nie. Na jeho blízkosť povedať nie. Na jeho pozvanie povedať nie. Na toľkú odmenu povedať nie. Na to všetko povedať nie. Dnešný svet by bol ohúrený týmito slovami. Ako to? Prečo?

Jeden vnuk, ktorý sa presťahoval do veľkomesta, sa svojmu dedkovi pochválil so svojím mnohorakým životom. Vo svojom liste, ktorý adresoval najmilšiemu členovi rodiny, písal o všetkom. Spomenul svoje zdravie, spomenul svoju životnú lásku, spomenul svoje študijné výsledky i získanú pracovnú pozíciu. Spomenul to, ako sa cíti vo veľkomeste, i to, aké má ubytovanie, ako sa zdravo stravuje, a nakoniec podotkol, že jeho mamička ho každý víkend navštívi. Dedko mu obratom poslal list s jednou otázkou: „Si spokojný, vnuk môj?“

Spokojnosť skôr narodených. Barzillaj bol spokojný so svojím životom. Nechcel byť na ťarchu a na tiaž kráľovi. Nepotreboval luxus. Nepotreboval pomoc. Nepotreboval starostlivosť. Svoje a svojich potrebuje mať okolo seba. Žiť vo svojej vlasti. Byť pochovaný medzi vlastnými. Vďačnosť za všetko a spokojnosť je úprimné ďakujem. V Domovoch dôchodcov nič iné nepočujem, len ustavične jedno slovo: „ĎAKUJEM, NEPROSÍM SI!“ Drahý brat a milá sestra! Si spokojný/-á so životom, ktorý žiješ? Si ustavične nespokojný/-á s tým, čo máš? Si alebo nie si? Len existuješ? Spokojný človek vytvára hodnoty. Spokojný človek vie, čo chce. Spokojný človek vie, že jeho život je v dobrých rukách, a to nie v rukách kráľa Dávida, ale v rukách Kráľa kráľov a Pána pánov. Spokojný človek sa nebojí a nestrachuje sa. On sa neoddáva svetu, ale čaká na to, čo má ešte pred sebou. Avšak stará sa o život iného: „Dávidovu vďačnosť nech zakúsi Kimham.“ Predpokladá sa, že bol synom Barzillaja. Túto Barzillajovu prosbu Dávid predkladá i vlastnému synovi, Šalamúnovi, keď je už pred vlastnou smrťou, lebo

nezabúda: „K synom Gileádčana Barzillaja sa správaj láskavo. Nech sú tvojimi spolustolovníkmi, lebo oni sa zachovali podobne voči mne, keď som bol na úteku pred tvojím bratom Absolónom.“ (IKr 2,7) Dobrotu kráľ odmení dobrotou , a to z pokolenia na pokolenie. Dobrota a štedrosť nie je chvíľková vymoženosť Barzillaja, ale požehnanie na život. Požehnanie od kráľa. Čo vykonáme v živote, to môže ovplyvniť i životy ďalšej generácie. Čo ponúkame, čo vyriešime láskavosťou, čo štedrosťou konáme, to ovplyvňuje nás všetkých. Božie požehnanie a Pánova veleba. Odmenou skromnosti, spokojnosti, prosby pre iných je láskavosť kráľa. Božie požehnanie je pripravené pre tých, ktorí svojou skromnosťou, spokojnosťou a prosbou pre iných vedia povedať kráľovi: „Ďakujem!“ Pozor teda, využime naše možnosti, kým máme čas, pre pomoc iným. Barzillaj mal, dal a rozdal i Dávidovi v čase ťažkostí a nesváru. Mal, dal a rozdal. Čo získal? Požehnanie Pánovo a priateľstvo od Boha. Zabezpečil toho, koho miloval. Amen.

Modlitba

„Hospodin povedal Mojžišovi: „Aj to, o čo si prosil, urobím, lebo si získal moju priazeň a poznám ťa podľa mena.“ On však povedal: „Ukáž mi svoju slávu!“ Hospodin mu povedal: „Ukážem ti všetku svoju dobrotu a vyslovím pred tebou svoje meno Hospodin. Zmilujem sa, nad kým sa chcem zmilovať, a zľutujem sa, nad kým sa chcem zľutovať.“ (IIMojž 33,17-19)

„Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa.“ (J 10,14)

„Lebo iba sčasti poznávame a sčasti prorokujeme. Ale keď príde to, čo je dokonalé, to, čo je čiastočné, sa pominie.“ (IK 13,9-10)

„Pridržiavajte sa však Hospodina, svojho Boha, ako ste to robili až dodnes,...“ (Joz 23,8)

„Nie že by sme boli schopní sami od seba niečo vymyslieť akoby z nás, ale naša schopnosť je z Boha, ktorý nás urobil schopnými byť služobníkmi novej zmluvy...“ (IIK 3,5-6a)

„Kto kedy žil tak, že neuzrel smrť a zachránil si dušu z moci podsvetia? – Sela –“
(Ž 89,49)

„Lebo mzdou hriechu je smrť a darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“ (R 6,23) **Modlitba Pánova**

Ofera: „A my sme videli a svedčíme, že Otec poslal Syna za Spasiteľa sveta.“ (1Jn 4,14)

Požehnanie: „A tak kto vie dobre robiť a nerobí, má hriech.“ (Jk 4,17) Amen.

Pieseň Chválospev č. 482: „Ó, Bože, bližšie chcem k Tebe byť...“

Zlatica Oravcová

Deň

Deň ako každý iný
Stredtýžňový.
Námestie a stará ulica.
Hrdzavé škripu kolesá.
Mozgových závitov
Na mojom rebrináku.
A cestu krivolakú
Lemujú odrazníky svedomia.
A vietor veje od lesa.
A vôňa ihličia
Sa pomiešala s dymom.
Vysoko nad komínom
Bôľov prastarých
Preleteli vtáci
Mojich myšlienok.
Ja pokračujem v práci.
Na lúke srdca
Prvjesienky klíčia
A ožívajú lúky
Bojazlivých vzdychov.
No, vôňa vďakyvdania
Preráža všetky vône
Tohoto nádherného dňa,
Ktorý mi dobrý Pán Boh
Pridal
K dňom pominulým Z milosti!